

תקנת רבא במחוזא

נתבאר, שהנושא משא ביום טוב, ישנה מדרך נשיאתו בחול, ויש לו **לשנות באופן** שיהיה קל **מדריך נשיאתו בחול, או לכל הפחות שלא יהיה כבד יותר^א**. ועל פי זה התקין רבא במחוזא את הדברים הבאים.

א. דדרו בדוחקא [=משא בכתף עצמו] **לדרו ברגלא** [=ישאו בעתר].

הנשיאה בדוחקא, היא נשיאת דבר על הכתף עצמו. והנשיאה ברגלא, היא נשיאת דבר על ידי עתר [=מלגז] הקרוי רגלא, שהעתר יש לו מוט, ותופס את הדבר שנושא בראש העתר, ונושאו כשהמוט נתון על כתפו.

ובחול רגילים בני אדם לטרוח, ולכן כל דבר שיכולים לשאת אותו בכתף [=בדוחקא], נושאים אותו כן, ואינם מביאים רגלא לשאתו. ורק דברים כבדים יותר, שקשה לשאתם בכתף עצמו, מביאים רגלא ונושאים בו.

וביום טוב יש לשנות מדריך חול, וגם דבר שרגילים לשאת בחול בכתף, יש לשנות ביום טוב, ולשאת אותו באופן קל יותר, על ידי רגלא [=עתר].

ב. דדרו ברגלא [=הנושאים בעתר] **לדרו באגרא** [=ישאו שנים במוט הנתון על הכתף].

הנשיאה ברגלא היא הנשיאה בעתר כפי שנתבאר. והנשיאה באגרא, היא נשיאת משא במוט, על ידי שני בני אדם, הנותנים את שני ראשי המוט על כתפיהם.

ובחול אין רגילים להביא משא בשני בני אדם במוט הנישא בכתפיהם, אלא כשהמשא כבד מכדי שישאו אותו ברגלא, אבל כשיכולים לשאתו ברגלא, טורחים ונושאים אותו ברגלא.

וביום טוב יש לשנות מדריך חול, וגם דבר שרגילים לשאת בחול ברגלא [=בעתר], יש לשנות ביום טוב, ולשאת אותו באופן קל יותר^ב, באגרא [=שנים בכתף].

ג. באגרא [=שנים הנושאים במוט הנתון על הכתף] **לדרו באכפא** [=ישאו שנים במוט בידיהם].

^א וקשה ... אלא נראה דאפילו מכביד יותר, מכל מקום לא חיישינו, כיון דמשנה מדריך חול. [תוס']. וכן נמי פירש הקונטרס גבי דדרו באגרא לדרו באכפא ואפילו נמי אין להקל מכל מקום שני הוא. [תוס'].

^ב ובסוף פרק האומנן משמע, דמשא כבד, נושאין בקל ברגלא מבאגרא ... [תוס'].